

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/214/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216207602
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4216207602.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Štúrova 5, Bratislava, práv. zast.: AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, proti žalovanej: F.H. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N. M. XX/X, R. P., o zaplatenie 2.167,32 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 76,98 eur spolu s úrokmi za obdobie do 06.05.2016 vo výške 1.168,03 eur, úrokmi vo výške 17,30% ročne zo sumy 2.167,32 eur od 07.05.2016 do zaplatenia, poplatkami vo výške 16,98 eur a úrokmi z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 13,97 eur od 12.05.2013 do 12.06.2013, zo sumy 1,48 eur od 13.06.2013 do 12.07.2013, zo sumy 15,45 eur od 13.07.2013 do 12.08.2013, zo sumy 29,42 eur od 13.08.2013 do 12.09.2013, zo sumy 43,39 eur od 13.09.2013 do 12.10.2013, zo sumy 57,36 eur od 13.10.2013 do 12.11.2013, zo sumy 71,33 eur od 13.11.2013 do 12.12.2013, zo sumy 235,74 eur od 03.12.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.05.2016 doručenou súdu dňa 13.05.2016 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.167,32 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.12.2012 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o poistenom otp EXPRES úvere č. XXXX XXXX XX F., v zmysle ktorej žalobca poskytol v prospech žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 2.223,00 eur a žalovaná sa zaviazala, že poskytnutý úver žalobcovi vráti, zaplatí úrok, príslušenstvo, poplatky a splní všetky svoje ďalšie záväzky podľa Zmluvy o úvere za podmienok uvedených v Zmluve o úvere. V zmysle čl. I. bod 2 zmluvy o úvere bol úver poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu, stanovenú ako súčet základnej úrokovej sadzby pre spotrebiteľské úvery a hrubej marže 10 % p.a. Základná úroková sadzba bola ku dňu podpísania zmluvy stanovená vo výške 7,50 % p.a., t.j. výsledná úroková sadzba spotrebiteľského úveru bola ku dňu podpísania zmluvy stanovená vo výške 17,30 % p.a. (bežný úrok). Žalovaný sa zaviazal splatiť istinu úveru spolu s úrokmi, poplatkom za zabezpečenie poistenia a poplatkom za vedenie úverového účtu v mesačných splátkach po 50,13 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 12.01.2013, každej ďalšej splátky k 12. dňu príslušného kalendárneho mesiaca a so splatnosťou poslednej splátky dňa 12.12.2019.

Vzhľadom na to, že žalovaná nesplácala úver v súlade s uzavretou zmluvou o úvere (pričom najstaršia neuhradená splátka úveru je z 12.05.2013), žalobca listom zo dňa 19.09.2013 vyzval žalovanú na splatenie záväzku po lehote splatnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná svoj záväzok neuhradila, žalobca v zmysle čl. VIII. Bod 2. písm. e) zmluvy o úvere listom zo dňa 28.10.2013 vyhlásil úver za predčasne splatný a žalovaná bola povinná v zmysle čl. VIII. bodu 5 zmluvy o úvere uhradiť záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. Úver bol vyhlásený za predčasne splatný s účinnosťou k 02.12.2013. Žalovaná svoj záväzok v termíne podľa vyhlásenia predčasnej splatnosti neuhradila. Nesplatená pohľadávka z úveru k 06.05.2016 je vo výške 3.410,11 eur a pozostáva z nesplatenej istiny úveru vo výške 2.167,32 eur, nezaplateného úroku vo výške 1.172,08 eur, nezaplateného úroku z omeškania vo výške 53,73 eur a z poplatkov vo výške 16,98 eur. Žalobca má voči žalovanému v zmysle čl. 1. bod 2. Zmluvy o úvere nárok na zaplatenie bežného úroku, ktorý bol ku dňu 06.05.2016 stanovený vo výške 17,30 % p.a. a v zmysle čl. IV. bod 6. Zmluvy o úvere aj nárok na úrok z omeškania, ktorý žalobca ku dňu 06.05.2016 požaduje vo výške 1 % p.a. Popri sume 3.410,11 eur sa žalobca voči žalovanej domáha zaplatenia bežného úroku vo výške 17,30 % p.a. zo sumy 2.167,32 eur od 07.05.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 1 % p.a. zo sumy 2.167,32 eur od 07.05.2016 do zaplatenia.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o poistenom otp expres úvere zo dňa 12.12.2012, Všeobecné obchodné podmienky OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo účinné od 01.11.2012, Výzva na zaplatenie záväzku zo dňa 19.09.2013 s doručenkou, Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 28.10.2013 s fotokópiou zásielky neprevzatej žalovanou, štatúty splatenia účtu ku dňu 06.05.2016.

4. Dňa 27.07.2016 žalobca na výzvu súdu zaslal súdu špecifikáciu žalovanej sumy, v ktorej uviedol, že žalovaná dňa 12.01.2012 uhradila sumu 50,13 eur, z toho na istinu bolo započítaných 13,77 eur a dňa 12.02.2012 uhradila sumu 0,08 eur, z toho na istinu nebolo započítané nič. Spolu žalovaná uhradila sumu 50,21 eur. Žalobca týmto svojim podaním vzal svoju žalobu v časti uplatnených úrokov do 06.05.2016 v sume 4,05 eur a v časti uplatnených úrokov z omeškania do 06.05.2016 v sume 0,23 eur späť. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že žalobca v podanej žalobe kvantifikoval úroky nesprávne. Dňa 03.03.2017 žalobca na výzvu súdu zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že podľa informácií poskytnutých žalovanou v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru bola žalovaná zamestnaná ako operátor v spoločnosti V. Z., Z..F.P., bola vydatá, nemala deti a vlastnila nehnuteľnosť - rodinný dom. Hrubý príjem žalovanej bol 450,00 eur (375,00 eur v čistom). Skutočnosť, či je žalovaná zamestnaná, u akého zamestnávateľa, ako aj jej príjem verifikoval žalobca prostredníctvom dopytu na Sociálnu poisťovňu. K tomuto podaniu žalobca pripojil Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru.

5. Žalovaná sa k podanej žalobe ani predloženým listinným dôkazom, ktoré jej boli doručené do vlastných rúk dňa 05.11.2016 písomne nevyjadřila.

6. Dňa 29.01.2018 súd vo veci rozhodol rozsudkom tak, že konanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 4,05 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 0,23 eur zastavil, žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 2.090,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 26,46 eur od 12.06.2013 do zaplatenia, 1 % ročne zo sumy 26,46 eur od 12.07.2013 do zaplatenia, 1 % ročne zo sumy 26,46 eur od 12.08.2013 do zaplatenia, 1 % ročne zo sumy 26,46 eur od 12.09.2013 do zaplatenia, 1 % ročne zo sumy 26,46 eur od 12.10.2013 do zaplatenia, 1 % ročne zo sumy 26,46 eur od 12.11.2013 do zaplatenia, 1 % ročne zo sumy 1.931,58 eur od 02.12.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,76 %. Súd zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným považoval pre absenciu zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, časť žalovanej pohľadávky považoval súd za premlčanú a žalovaného zaviazal len na zaplatenie nepremlčanej časti istiny spolu s úrokmi z omeškania.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca voči výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a voči výroku o trovách konania odvolanie, keďže mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. O podanom odvolaní rozhodol

odvolací súd uznesením č.k. 5Co/93/2018-125 zo dňa 06.03.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o zamietajúcu časť žaloby v jej zvyšku vychádzala z aplikácie ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa z úradnej povinnosti (ex officio). Citované ustanovenie uvádza, že orgán, ktorý rozhoduje o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Nálezom ÚS SR č. k. PL.ÚS 11/2016-60 zo dňa 07.02.2018, zverejneným v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR bolo konštatované, že ust. § 5b cit. zák., nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Súd prvej inštancie (hoci pôvodne s nesprávnym predpokladom ústavnosti ust. § 5b) nesprávne vec právne posúdil, pretože aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., ktoré nie je a ani nebolo v súlade s Ústavou SR a preto o takéto ustanovenie ani nemohol oprieť svoje závery o premĺčaní práva žalobcu. Na margo nemožnosti implementácie rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C42/15 do nášho právneho poriadku, ako konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že s týmto názorom nesúhlasí, pretože povinnosť súdnych orgánov (a aj iných) vykladať vnútroštátne právo v súlade s právom EÚ rezultuje priamo zo zakladajúcich dokumentov tejto inštitúcie (napr. čl. 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ). Práve eurokonformný výklad tohto rozhodnutia (C 42/15) pri jeho podrobnom a správnom výklade umožní súdu prvej inštancie zaujať stanovisko v tom smere, že samotná smernica 2008/48 sa má vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú, ktorá stanovuje prostredníctvom splátok nasledujúcich po sebe určitú amortizáciu istiny, nemusí prostredníctvom amortizačnej tabuľky, ako súčasť zmluvy špecifikovať to, aká konkrétna časť z každej splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky.

8. Po vrátení veci odvolacím súdom súd na prejednanie veci nariadil na 27.05.2019 pojednávanie, na ktoré sa nedostavila sa žalovaná, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané dňa 23.04.2019, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila. Súd v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával v jej neprítomnosti. Dostavil sa zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že od podania žaloby nedošlo k zmene skutkového stavu, žalovaná od podania žaloby neuhradila nič, preto žalobca trvá na podanej žalobe.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

10. Žalobca v postavení veriteľa uzatvoril so žalovanou v postavení spotrebiteľa dňa 12.12.2012 Zmluvu o poistenom otp expres úvere č. 0704 3005 12 RSU, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2.223,00 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v 84. mesačných splátkach po 50,13 eur. V zmluve bola dohodnutá pohyblivá úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy vo výške 17,30 % ročne, RPMN vo výške 22,62 %, priemerná hodnota RPMN bola 19,37 %, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 12.01.2013, každej ďalšej splátky vždy 12. deň v mesiaci, s termínom konečnej splatnosti dňa 12.12.2019 a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 4.210,91 eur. Nakoľko žalovaná úver riadne a včas v súlade so zmluvnými podmienkami nesplácala, žalobca ju listom zo dňa 19.09.2013 vyzval k uhradeniu dlžnej čiastky po lehote splatnosti, ktorá k 19.09.2013 bola vo výške 441,91 eur, a to najneskôr do 04.10.2013. Zároveň ju upozornil, že v prípade nevyrovnania záväzkov v stanovenom termíne vyhlási úver za predčasne splatný. Toto právo si žalobca uplatnil listom z 28.10.2013. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pohľadávka žalobcu činila 2.589,48 eur a pozostávala z istiny v sume 2.209,23 eur, z úrokov vo výške 303,09 eur, z úroku z omeškania vo výške 0,95 eur a z poplatkov vo výške 76,21 eur. Podľa žalobcu žalovaná na úvere uhradila súhrnom 50,21 eur. Toto tvrdenie žalobcu žalovanou spochybnené nebolo.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

13. Podľa § 52 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Rozsudkom zo dňa 29.01.2018 súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi časť požadovanej istiny vo výške 2.090,34 eur spolu s úrokmi z omeškania. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť. V časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v časti trov konania, bol rozsudok súdu prvej inštancie odvolacím súdom zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Predmetom konania po vrátení veci odvolacím súdom je teda zostatok istiny vo výške vo výške 76,98 eur spolu s úrokmi za obdobie do 06.05.2016 vo výške 1.168,03 eur, úrokmi vo výške 17,30% ročne zo sumy 2.167,32 eur od 07.05.2016 do zaplatenia, poplatkami vo výške 16,98 eur a úroky z omeškania vo výške prevyšujúcej už priznané úroky z omeškania.

24. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere zo dňa 12.12.2012 č. 0704 3005 12 RSU, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.223,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou 84 pravidelných mesačných splátok vo výške 50,13 eur. Žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne splácať úver, s jeho splácaním sa dostala do omeškania. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanou žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

25. Je nesporné, že táto zmluva je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ustanovenia § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, kde žalovaná je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb a právny predchodca žalobcu bol podnikateľom v oblasti poskytovania úverov. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd po vrátení veci odvolacím súdom opätovne preskúmal zmluvu o úvere a dospel k záveru, že obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to aj vrátane náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., keď vychádzal jednak zo záveru odvolacieho súdu vysloveného v rozhodnutí sp. zn. 8Co/246/2017-103, ktorým je súd viazaný, a jednak z právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ Vo vzťahu k prípadnému premlčaniu nároku žalobcu súd uvádza, že na premlčanie nároku žalobcu už súd nemôže prihliadať ex offo, keďže Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 07.02.2018 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 rozhodol tak, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 5b z. č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého bol orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ premlčania nedovolá, tak v zmysle čl. 125 ods. 3 Ústavy SR stratilo účinnosť. Keďže žalovaná v konaní námietku premlčania uplatneného nároku nevzniesla, súd na prípadné premlčanie v zmysle vyššie uvedeného neprihliadal.

26. Keďže zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti, úver poskytnutý na jej základe nemôže byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprela, v priebehu konania nepreukázala, že by pohľadávka žalobcu zanikla splnením alebo iným spôsobom, preto súd žalovanú zaviazal na zaplatenie zvyšnej časti istiny vo výške 76,98 eur. Ďalej je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi aj dohodnuté zmluvné úroky a poplatky. Žalobca požaduje od žalovanej úroky vyčíslené ku dňu 06.05.2016 vo výške 1.168,03 eur a ďalej úroky vo výške 17,30 % ročne zo sumy 2.176,32 eur od 07.05.2016 do zaplatenia. Z bodu 6., článku IV zmluvy o úvere vyplýva, že ak je dlžník v omeškaní so splatením úveru alebo akejkoľvek splátky úveru podľa tejto zmluvy, banka je oprávnená od nasledujúceho dňa po dni splatnosti až do skutočného zaplatenia splatnej pohľadávky účtovať zo splatnej, ale nesplatennej sumy úveru okrem úroku podľa čl. I bod 2 tejto zmluvy aj úrok z omeškania vo výške maximálne 8.00 % p.a. V súvislosti s oprávnenosťou nároku žalobcu na zmluvné úroky z dlžnej sumy po zosplatení pohľadávky súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/1014/2015, v ktorom sa uvádza, že ak by od momentu predčasnej splatnosti úveru už dlžník nebol povinný platiť úroky, potom by veriteľovi nebola priznaná odplata (odmena) a za poskytnutie finančných prostriedkov by už dlžník neplatil žiadnu sumu. Predčasná splatnosť úveru je sankciou za porušenie povinností dlžníka. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za

užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, za akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v zjednanej lehote splatnosti veriteľovi nevráti. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov vnímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zatiaľ čo zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ich môže veriteľ požadovať, i keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 OZ). Pritom platí, že môžu existovať popri sebe. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok na zaplatenie tak vyčíslených úrokov ku dňu 06.05.2016 vo výške 1.168,03 eur, ako aj úrokov vo výške 17,30 % ročne zo sumy 2.167,32 eur od 07.05.2016 do zaplatenia, preto žalovanú zaviazal na ich zaplatenie.

27. Žalobca sa ďalej domáhal voči žalovanej zaplatenia poplatkov vo výške 16,98 eur, pričom tieto poplatky predstavujú poplatky za základné poistenia za 8 mesiacov vo výške 1,81 eur za mesiac (t.j. 1,81 eur x 8 mesiacov), spolu vo výške 14,48 eur, a poplatok za vedenie účtu vyúčtovaný 15.05.2013 vo výške 2,50 eur. Uvedené poplatky boli riadne dohodnuté v bode 1., článku V. zmluvy o úvere, preto pri nemožnosti považovať poskytnutý úver za bez poplatkový, žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie týchto poplatkov, preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

28. Pretože sa žalovaná s peňažným plnením dostala do omeškania, súd jej uložil aj povinnosť zaplatiť žalobcovi celý ním uplatnený úrok z omeškania vo výške 1 % ročne (v tejto výške si žalobca uplatňuje úroky z omeškania) zo sumy priznanej súdom zohľadňujúc pritom úroky z omeškania, na ktorých zaplatenie súd žalovanú zaviazal už rozsudkom zo dňa 29.01.2018.

29. Lehotu na plnenie súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP určil na 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, pričom samostatne súd rozhodoval o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a samostatne o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy spolu 3.410,11 eur (istina 2.167,32 eur + vyčíslené úroky 1.172,08 eur + vyčíslené úroky z omeškania 53,73 eur + poplatky 16,98 eur). Súd konanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 4,05 eur a úrokov z omeškania vo výške 0,23 eur zastavil. V časti o zastavení konania mal súd za to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, keďže vzal svoju žalobu čiastočne späť z dôvodu nesprávneho vyčíslenia úroku a úroku z omeškania, teda bez toho, aby preukázal, že ho k tomu viedlo správanie žalovanej po podaní žaloby, preto nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanej. Vo zvyšnej časti súd žalobe vyhovel, v tejto časti mal preto úspech žalobca a vznikol mu voči žalovanej nárok na náhradu trov konania. Keďže žalovanej vznikol nárok na náhradu trov prvoinštančného konania len vo veľmi nepatrnom rozsahu (0,12 %), súd žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, keďže odvolací súd na jeho odvolanie rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zmysle zásady úspechu v spore preto súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.